

Zdeněk Jirásek – scénář reportáže, ZŠ Waldorfská Pardubice

Pan Zdeněk Jirásek se narodil v Chrudimi. Celý dosavadní život prožil ve Slatiňanech, kde navštěvoval i základní školu. Po střední škole byl odveden na vojnu. Vojna pro pana Jirásku představovala zlomový okamžik jeho života. Na vojnu se původně těšil, představoval si ji skoro až romanticky, jak sám řekl, ale to se velmi spletl.

Tam nastal obrovský šok. V podstatě jsem nepoznal ten první rok nic jiného než neskutečně tvrdou šikanu.

Po vojně se vrátil jako zarytý antikomunista a začal se zajímat o protikomunistickou činnost. Poslouchal rádiovou stanici Hlas Ameriky, na které slyšel zmínku o Chartě 77 a zatoužil si ji přečíst a podepsat.

Zatelefonoval jsem tam a řekl jsem, že bych si hrozně rád přečetl tu Chartu, že bych se s ní seznámil, že bych ji rád podepsal a že si ji chci nejdřív jako dobře přečíst. A teď ten redaktor říkal, to samozřejmě jako není problém, ale obávám se, že to pro vás nebude bezpečné.

Pan Jirásek byl tehdy sám a bezdětný, tudíž se nemusel bát, že mu budou vyhrožovat skrze jeho rodinu, proto si Chartu 77 i přes varování objednal. V době objednání Charty 77 byl domluven s kamarády, že pojedou do Jugoslávie. Dva dny po objednání Charty mu přišlo oznámení z úřadu, oddělení pasů a víz, že si potřebují něco v jeho pase ověřit. Když přišel na úřad, pas mu úředník vzal a dal do šuplíku.

A já povídám, počkejte, ten pas potřebuju. Nepotřebujete. Ale já jedu za dva dny do Jugoslávie. Nejedete.

V létě roku 1989 se panu Jiráskovi dostala do ruky petice Několik vět, kterou podepsal. Dobrovolně se přihlásil, že bude po Slatiňanech sbírat podpisy. Na tuto petici dostal vždy zápornou odpověď.

Po událostech na Národní třídě v listopadu 1989 se začala tvořit takzvaná Občanská fóra. Platformy občanů, kteří chtěli přispět k proměně společnosti a konci totalitního režimu. Jejím členem byl i pan Jirásek, který jednou v Chrudimi na kašně provolával různá protikomunistická hesla.

Lidi v tom lačně poslouchali a křičeli tam a tleskali a najednou se tam objevil nějaký človíček, pán středního věku, a začal tam na mě nadávat: „A pamatujte si tady všichni, že národ má soudruha Husáka rád!“

Při této demonstraci si povšiml jeden muž agentů StB v okně jednoho domu a upozornil na to pana Jirásku. V důsledku tohoto incidentu byl pak pan Jirásek předvolán na místní stanici, aby podal vysvětlení.

Já jsem se nakonec ale ve finále rozhodl, že tam nepůjdu prostě. To předvolání jsem ignoroval, nešel jsem tam a už mně žádný další nepřišlo.

Občanské fórum se časem rozpadlo na různé politické strany, z nichž některé existují dodnes.